

Manifest internacional en suport al dret de Catalunya a la seva llibertat com a poble

A les eleccions del passat 14 de febrer al Parlament de Catalunya, el 52% dels catalans van votar a favor de partits que defensen que Catalunya esdevingui un estat independent. Aquesta és una victòria irrefutable de l'independentisme català, després d'anys de mobilitzacions massives que van culminar l'octubre del 2017 en un referèndum d'autodeterminació. Aquest plebiscit es va dur a terme, tot i la duresa de la repressió exercida per la policia espanyola per frenar-lo, que va provocar més de 1.000 ferits, alguns d'ells de gravetat. I hi va guanyar el Sí a la creació d'un estat independent en forma de república.

Arran d'aquells fets, nou líders polítics i socials catalans van ser empresonats de forma preventiva, i sentenciats l'octubre del 2019 a penes de 9 a 13 anys de presó amb acusacions de sedició i malversació, uns per haver organitzat el referèndum, i uns altres per cridar a la manifestació pacífica. El president del govern català, diversos membres del gabinet i altres líders polítics es van haver d'exiliar a Bèlgica, Escòcia i Suïssa.

El judici al Primer d'Octubre a Madrid va estar farcit de greus irregularitats democràtiques. El Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de Nacions Unides exigí abans de la sentència que els independentistes catalans fossin alliberats de manera immediata, i indemnitzats per haver patit una detenció arbitrària. També, la justícia belga ha dictaminat recentment que el Tribunal Suprem espanyol és incompetent, tot afegint-hi que a l'Estat espanyol no es respecta la presumpció d'innocència. Per reblar el clau, diverses organitzacions internacionals de drets humans van cridar l'atenció sobre la manca de contradicció al judici, l'aportació de proves alienes a la causa i provinents d'un jutjat d'instrucció, i la manca de doble instància. Diversos membres del govern català i líders polítics continuen a l'exili a Bèlgica i Suïssa.

Com a resposta a les sentències desproporcionades, l'octubre del 2019 van tenir lloc diverses manifestacions multitudinàries, que van ser reprimides durament i van causar un total de 594 ferits (70 dels quals, periodistes) i la detenció de 194 manifestants, 28 dels quals van ingressar en presó preventiva.

Des del 2017, la criminalització de la voluntat política del poble de Catalunya per part de l'Estat espanyol, que no s'atura, ha provocat la persecució judicial de prop de 3.300 persones. Una operació repressiva contra tot un poble que implica una violació de drets fonamentals com ara el dret a la llibertat d'expressió, la llibertat d'associació, i la llibertat de reunió i de representació política. Així ho han condemnat la Comissionada de Drets Humans del Consell d'Europa, estats membres de Nacions Unides en el marc de l'Examen Periòdic Universal, i organitzacions no governamentals com Amnistia Internacional, l'Organització Mundial Contra la Tortura o l'Organització Mundial de Juristes, entre altres.

Els resultats electorals de les eleccions del 14F, en què les forces independentistes han aconseguit una majoria absoluta històrica en escons, i aquesta vegada també en vots (52% del total), ratifiquen la voluntat del poble català d'esdevenir un estat independent, expressada en la victòria del referèndum de l'1 d'octubre de 2017. Una reivindicació davant de la qual la comunitat internacional no pot continuar impassible i mirant cap a una altra banda.

Personalitats, activistes, intel·lectuals i representants d'organitzacions polítiques i socials de diversos països observem amb preocupació l'arbitrarietat de les actuacions de les autoritats espanyoles, i expressem el nostre suport a l'aspiració de llibertat dels catalans i catalanes. Per aquests motius, els signants d'aquest manifest fem una crida a la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol, sobre la base dels punts següents:

- Respecte pels drets fonamentals dels ciutadans de Catalunya, incloent-hi la llibertat d'expressió, la llibertat d'associació, i la llibertat de reunió, de participació i representació polítiques.
- Alliberament immediat de tots els presos i preses polítiques catalanes, i fi de la repressió i dels processos judicials contra tots els activistes i representants polítics i socials del moviment independentista. Les autoritats de l'Estat han de demanar perdó de forma pública a les víctimes de la repressió arbitrària, incloent-hi els exiliats i les exiliades. Totes aquestes víctimes hauran de ser indemnitzades.
- Respecte i reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble de Catalunya segons recull el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de Nacions Unides, exercit en referèndum el Primer d'Octubre de 2017.

Signen:

Adolfo Pérez Esquivel, escultor, activista i premi Nobel de la Pau (Argentina)

Manuel Zelaya, ex-president d'Hondures (Hondures)

Mirta Acuña de Baravalle, cofundadora de Madres y Abuelas de Plaza de Mayo (Argentina)

Nora Cortiñas, Madres de Plaza de Mayo Linea Fundadora (Argentina)

Milagro Sala, presa política i dirigent de Túpac Amaru (Argentina)

Lois Pérez Leira, escriptor i secretari executiu de la Internacional Antiimperialista dels Pobles (Argentina)

Carlos Aznárez, director de Resumen Latinoamericano (Argentina)

María Torrellas, documentalista (Argentina)

Norman Briski, actor i dramaturg (Argentina)

Xavier Lasso, periodista, ex-ministre d'Exteriors encarregat del govern de l'Equador

Nidia Arrobo, economista i activista pels drets dels pobles indígenes (Equador)

Ramiro Díez, periodista (Equador)

Fundació Pueblo Indio de Ecuador

Hugo Gutiérrez, candidat constituent, exdiputat pel Partit Comunista de Xile, i activista pels drets humans (Xile)

Alicia Lira Matus, presidenta de l'agrupació de familiars d'executats polítics de Xile (Xile)

Piedad Córdoba, exsenadora i defensora dels drets humans (Colòmbia)

Martha Peralta Epieyú, presidenta nacional del Movimiento MAIS, advocada Wayúu (Colòmbia)

Ati Quigua, Regidora de Bogotà, indígena Iku (Colòmbia)

Juan Ursul Solanes, professor a la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic

José M. Murià, historiador (Mèxic)

Eduardo Osiel Martell Hernández, sociòleg (Mèxic)

María del Valle Castillo, escriptora (Mèxic)

Joan Baptista Fort Olivella, historiador (Mèxic)

Henrique do Rosário Macosso Sita, activista per la independència de la Cabinda (Mèxic)

Nidia Arrobo, economista i activista pels drets dels pobles indígenes (Mèxic)

Martín Almada, defensor dels drets humans i premi Nobel alternatiu "Right Livelihood" (Paraguai)

Observatori pel Tancament de l'Escola Militar de les Amèriques (Amèrica Llatina)

Clare Daly, membre del Parlament Europeu (Irlanda)

Mick Wallace, membre del Parlament Europeu (Irlanda)

Mary Lou McDonald, parlamentària (Irlanda)

John Brady, parlamentari (Irlanda)

Pearse Doherty, parlamentari (Irlanda)

Pádraig MacLochlainn, parlamentari (Irlanda)

Loise O'Reilly, parlamentària (Irlanda)

Mairead Farrell, parlamentària (Irlanda)

Martin Kenny, parlamentari (Irlanda)

Eoin O Broin, parlamentari (Irlanda)
Rose Conway Walsh, parlamentària (Irlanda)
Donnchadh Ó Laoghaire, parlamentari (Irlanda)
Matt Carthy, parlamentari (Irlanda)
Kathleen Funchion, parlamentària (Irlanda)
Darren O'Rourke, parlamentari (Irlanda)
Claire Kerrane, parlamentària (Irlanda)
David Cullinane, parlamentari (Irlanda)
Imelda Munster, parlamentària (Irlanda)
Aengus Ó Snodaigh, parlamentari (Irlanda)
Denise Mitchell, parlamentària (Irlanda)
Pauline Tully, parlamentària (Irlanda)
Mark Ward, parlamentari (Irlanda)
Pa Daly, parlamentari (Irlanda)
Sean Crowe, parlamentari (Irlanda)
Brian Santley, parlamentari (Irlanda)
Dessie Ellis, parlamentària (Irlanda)
Pat Buckley, parlamentari (Irlanda)
Maurice Quinlivan, parlamentari (Irlanda)
Johnny Guirke, parlamentari (Irlanda)
Martin Browne, parlamentari (Irlanda)
Patricia Ryan, parlamentària (Irlanda)
Paul Donnelly, parlamentari (Irlanda)
Réada Cronin, parlamentària (Irlanda)
Ruairí Ó Murchú, parlamentari (Irlanda)
Sorca Clarke, parlamentària (Irlanda)
Thomas Gould, parlamentari (Irlanda)
Violet Anne Wynne, parlamentària (Irlanda)

Chris Andrews, parlamentari (Irlanda)

Johnny Mythen, parlamentari (Irlanda)

Niall Ó Donnghaile, senador (Irlanda)

Paul Gavan, senador (Irlanda)

Fintan Warfield, senador (Irlanda)

Lynn Boylan, senadora (Irlanda)

Hywel Williams, membre del Parlament del Regne Unit, i president del grup parlamentari de suport a Catalunya (Gal·les)

Pauline Latham, membre del Parlament del Regne Unit (Anglaterra)

Andrew Rosindell, membre del Parlament del Regne Unit (Anglaterra)

Marion Fellows, membre del Parlament del Regne Unit (Escòcia)

Tom Leinster, professor de matemàtiques a la Universitat d'Edimburg (Escòcia)

Joseph Farrel, professor emèrit de llengües a la Universitat de Strathclyde (Escòcia)

Maria Valera Espina, professora a l'Imperial College (Anglaterra)

Chris Bambery, periodista i escriptor (Escòcia)

Michael Eaude, escriptor i activista anticapitalista, autor de *Catalonia, a Cultural History*. (Anglaterra)

Balázs Izsák, president del Consell Nacional Szekler (Romania)

Comitè de Frankfurt de suport al Moviment Popular del Rif (Alemanya)

Comitè Stavanger de Solidaritat amb Llatinoamèrica (Noruega)

Steven Vergauwen, secretari general de l'International Commission of European Citizens (Bèlgica)

Davyth Hicks, secretari general de l'European Language Equality Network

Michel Huysseune, professor al departament de Ciències Polítiques, Universitat Lliure de Brussel·les (Bèlgica)

Unió de rifenys de Bèlgica

José Pacheco-Pereira, polític, historiador, ex-membre i ex-vicepresident del Parlament Europeu (Portugal)

Luís Fazenda, polític, ex-vicepresident de l'Assemblea de la República Portuguesa

André Freire, professor titular de Ciència Política a l'ISCTE-IUL (Portugal)

Ana Benavente, catedràtica i investigadora a l'Institut de Ciències Socials, Universitat de Lisboa, exdiputada, i ex-secretària d'Estat d'Educació (Portugal)

Isabel Pirés, membre de l'Assemblea de la República Portuguesa

Sandrina Ferreira Antunes, professora assistent de Ciències Polítiques a la Universitat del Minho (Portugal)

Fernando Rosas, polític i professor emèrit de la Universitat Nova de Lisboa (Portugal)

Adriano Zilhão, economista, activista sindical, membre del Bloco d'Esquerda (Portugal)

Ana Lúcia Sá, professora assistent i investigadora en Ciències Polítiques a l'ISCTE-IUL (Portugal)

Pedro Miguel Cardoso, dirigent del Bloco d'Esquerda a Lisboa, activista i observador electoral a Catalunya el 9-N del 2014 i el 27-S del 2015 (Portugal)

Manuel Loff, historiador, Universitat de Porto (Portugal)

José Santana Henriques, sindicalista, activista i sociòleg (Portugal)

Michael Tonry, professor de dret penal a la Universitat de Minnesota (Estats Units)

Rossella Selmini, professora associada de dret a la Universitat de Bolonya, Departament de Ciències Legals (Itàlia)

Patrizio Rigobon, professor agregat de literatura catalana a la Universitat Ca'Foscari de Venècia (Itàlia)

Paolo L. Bernardini, professor d'història a la Universitat d'Insubria-Como (Itàlia)

Fabio Marcelli, director de recerca a l'Institut d'Estudis Jurídics Internacionals-CNR (Itàlia)

Giovanni Roversi, president del Centro Studi Dialogo (Itàlia)

Alberto Schiatti, vicepresident del Centro Studi Dialogo (Itàlia)

Roland Lang, president de la Lliga de la Pàtria Sudtirolesa (Itàlia)

Raffaella Paolessi, professora i periodista (Itàlia)

Omar Onnis, escriptor (Itàlia)

Paola Bonesu, analista política (Itàlia)

Gianni Sartori, escriptor, periodista, ambientalista (Itàlia)

Günter Rauch, publicista, escriptor, exsecretari general sindical al Tirol del Sud (Itàlia)

Uiki Onlus, responsable de l'oficina d'Informació sobre el Kurdistan a Itàlia

Petru Poggioli, escriptor, periodista, dirigent històric del Front d'Alliberament Nacional de Còrsega (França)

Organització Internacional de Drets Humans Thirelli (França)

Comitè d'Estrasburg de suport al moviment popular del Rif (França)

Casa Amaziga de Catalunya (Catalunya)

Comissió Catalana de Suport al Moviment Popular del Rif (Catalunya)